

"אורות הפרשה" עלון פרשת השבוע כיתה קטנה אבל גדולה!

בס"ד ♦ שבת קודש פרשת ויחי ♦ יא' טבת תשע"ד ♦ עלון 58

"האמונה האלהית וכל סגולותיה צריכה היא להשתחרר מכל קליפותיה, ולעמד חיה בזריחת אור קרניה, המאירים את כל העולם מזיו הדרם"

העלון יוצא לעילוי נשמת חיילי צה"ל שנפלו על קדוש השם הי"ד

" קום ועשה לישועתך " - הרב יצחק חי זאגא

פרשתנו, פרשת 'ויחי', מסיימת את חומש בראשית, יחד עם סיום סיפורו המופלא של יוסף הצדיק. נראה כי חומש האמונה, מסתיים דווקא בסיפור זה, כמייצג את דרכו האמונית המיוחדת של היהודי, בהתמודדויות אשר נכוננו לו במהלך ההיסטוריה.

לקראת סיום הפרשה, מסכם יוסף הצדיק את גישתו לאירועי העבר הכואבים, 'ואתם חשבתם עלי רעה, אלוקים חשבה לטובה.. להחיות עם רב'. יש מי שהסיקו מכך, כי האמונה היהודית דוגלת בביטול בחירתו של האדם. רק אל 'תפריע' לקב"ה לנהל את עולמו. דעה זו מתחזקת מן העובדה, שיוסף נענש על כי הסתמך על שר המשקים. הא למדת, שעל היהודי להתפלל ולקיים מצוות, ואת כל השאר להשאיר לקב"ה.

אך לא כך לימדנו מרן הראי"ה קוק זצ"ל – 'אין שום ישועה שלימה באמת, כי אם אותה שהנושע פעל להופעתה בפועל ידיו' (אורות הקודש חלק ג, עמ' ע). כלומר, עליך לקום ולעשות לישועתך, ובלא זה, לא תהא ישועתך שלימה. העולם הזה מתנהל ברצות הא-ל, באופן בו האדם פועל מלמטה, ובעקבות מעשיו, פועל האלוקים גם מלמעלה. ומדוע כך? מפני שזהו עולם התיקון, שצריך להיתקן בידי אדם, מתוך פעולתו של האדם לתקן את עצמו. הפעולה המעשית הבחירתית כאן למטה, בידי המצפה לישועה, היא עצמה חלק מתיקונו, מהתעלותו והתקדמותו, והיא המביאה את הטבתו, ואת הטבת רצונותיו ומידותיו, ואם כן בזה כבר הופיעה חצי ישועה, ואולי אף עיקר תכליתה.

כאשר אנו מתבוננים לעומק דמותו של יוסף הצדיק, אנו רואים אדם, שעומק אמונתו שמר על שפיותו, הצילו מן הייאוש ונתן לו תקווה. אך יחד עם זאת אנו פוגשים באדם שאמונתו עיצבה אותו כאיש רב פעלים, חרוץ, חכם ושנון. אדם אשר קם ועושה לישועתו. האיזון האמוני המיוחד, המשלב עשייה חרוצה, עם אמונה גמורה בקב"ה, היא השיעור אותו לומד יוסף הצדיק בדרכו המופלאה, ואגב כך מלמד את כולנו, מהי דמותו של היהודי המאמין.

למשפחת כיתה י/3 שלוחה ברכת שבת שלום

יו"ל ע"י כיתה י/3 ישיבת ירושלים לצעירים מחזור מ"ט תשע"ג כל הזכויות שמורות

מרן הגאון רבי שלמה זלמן אויערבך זצ"ל, היה ממעריציו הגדולים של מרן הראי"ה, ואף זכה להיות משומעי לקחו בהלכה ובאגדה. בדמותו של הראי"ה הוא ראה דמות מופת נדירה ונשגבה, והיה לומד ממנו מוסר ויראת שמים.

מדי שבת בשבת היה מגיע הגרש"ז יחד עם אביו, הגה"צ הגרח"ל אויערבך זצ"ל (ראש ישיבת המקובלים 'שער השמים') להשתתף בסעודה שלישית אצל מרן הראי"ה, שלאחריה היה נהוג הגרש"ז לכתוב לעצמו את תוכנה.

כל חייו נלחם הגרש"ז נגד אלו המעלימים את גדולתו ותורתו של הראי"ה, ואעפ"כ בסוף ימיו התבטא בהאי לישנא: "אני מפחד שמא לא מחיתי מספיק" [קונטרס 'אור שלמה' עיי"ש]. כששמע שמישהו השמיט בספרו דברים מהראי"ה זצ"ל, התפלא מאד: "יש עוד אנשים שמסתייגים מהראי"ה קוק זצ"ל?" [שם].

בעניין זה כותב ר' יונה עמנואל זצ"ל: "לפני כמה שנים סיפר לי מר"ר (הגרש"ז) על הערכתו הגדולה להראי"ה קוק זצ"ל. הוא סיפר שבזמנו קנאי אחד רצה להיכנס לרב קוק ולצעוק עליו, ובחופו הוא שמע איך הרב קוק לומד עם עצמו פרק בתנ"ך, שמע ונדהם ועזב! הרב קוק למד בהתלהבות גדולה, עד שהקנאי ראה והשתכנע שאין מה להתווכח עם צדיק כזה".

[המעין, ניסן תשס"ד, עמ' 4].

משנת - הראי"ה זצ"ל

"על ענין הגבורה שבאורות, הדברים מבוארים שלפי קדושתה של כנסת ישראל הכל הוא קדוש ונשגב לאין חקר. ושמשון שנשתבח בגבורת גופו הוא קדוש ה', ודן את ישראל לאביהם שבשמים, ונקרא ע"ש הקב"ה (סוטה י.)".

ומתוך הצורך הגדול של התגברות הקדושה בעולם באחרית הימים ע"י כנס"י, מוכרחת גם הגבורה הגופנית להתעורר ברב כח.

ועל עובדי ה"באמת" החובה מוטלת לזכור את היסוד הפנימי של הגבורה, בגבורה קדומה ברוחניות ... וכשם שהעבודה הפנימית של קדושי עליון שבדורות כולם היא נמשכת מהשפעת קדושתו של בניהו בן יהוידע ע"ה, כן כל העבודה של התגברות הגבורה הגופנית בכללות כנס"י היא נמשכת מקדושת נזיר אלקים שמשון הגבור ע"ה".

(אגרות, ח"ד עמ' פט)

העלון יוצא לעילוי נשמת בחורי הישיבה שנרצחו ערב ר"ח אדר ב' תשס"ח הי"ד